

Sygnatura akt: V GC 1504/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 24 lutego 2020r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2020r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.

przeciwko: M. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powódki (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. kwotę 27.906,92 zł (dwadzieścia siedem tysięcy dziewięćset sześć złotych 92/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 9.345,75 zł od dnia 05 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- 11.885,40 zł od dnia 05 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- 2.028,05 zł od dnia 05 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- 4.405,07 zł od dnia 05 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- 242,65 zł od dnia 05 lutego 2019r. do dnia zapłaty,

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie.

3. zasądza od pozwanej M. S. rzecz powódki (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. kwotę 5.013,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt V GC 1504/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A. z siedzibą w G. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła w dniu 24 listopada 2015 r. w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 27.906,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot i dat szczegółowo tam wskazanych. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej dostarczała pozwanej energię do lokalu wskazanego w umowie. Podniosła, że związku z wykonywaniem usługi wystawiła i doręczyła pozwanej faktury VAT wskazane w pozwie. Mimo upływu terminu ich wymagalności pozwana nie uregulowała żądanej należności.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2018 r. wydanym w sprawie sygn. akt VI Nc-e 657853/18 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kaliszu.

Na rozprawie w dniu 09 maja 2019 r. pozwana oświadczyła, iż wypowiedziała powódce umowę sprzedaży energii elektrycznej w 2016 r. Licznik nie był zdjęty, bo osoba, która przejęła po niej lokal o to poprosiła. Został on przepisany na nowego najemcę w połowie lipca 2016 r.

W dalszych pismach procesowych powódka podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił co następuje:

Powódka (...) S.A. z siedzibą w G. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Pozwana M. S. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą K (...) w J. w oparciu o wpis do (...) do dnia 30 czerwca 2016 r.

Fakty bezsporne.

Pozwana zawarła ze spółką (...) S.A. z siedzibą w W. umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...) dot. punktu poboru energii nr (...) zlokalizowanego w J. przy ul. (...).

Fakt bezsporny.

W dniu 19 maja 2016 r. na mocy udzielonego przez pozwaną pełnomocnictwa pracownik spółki (...) S.A., zawarł w imieniu i na rzecz pozwanej z (...) S.A. - Operatorem Systemu Dystrybucyjnego - umowę o świadczenie usług dystrybucji z Odbiorcą energii elektrycznej nr (...) dot. punktu poboru energii nr (...) znajdującego się pod adresem ul. (...), (...)-(...) J..

Dowód: umowa k. 69, załącznik do umowy k. 70.

W dniu 22 sierpnia 2016 r. pozwana złożyła spółce (...) S.A. z siedzibą w W. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...). Na skutek wypowiedzenia umowa została rozwiązana, a spółka (...) S.A. z dniem 30 listopada 2016 r. zaprzestała sprzedaży energii elektrycznej na rzecz pozwanej.

Dowód: korespondencja mailowa k. 58-59, 80-83, zeznania świadka K. S. k. 84v, e-protokół rozprawy z dnia 10.10.2019r. 00:01:40-00:08:00, przesłuchanie pozwanej M. S. k. 84v-85, e-protokół rozprawy z dnia 10.10.2019r. 00:08:03-00:09.

W dniu 05 września 2016 r. fakt rozwiązania umowy sprzedaży energii elektrycznej został zgłoszony spółce (...) S.A. poprzez elektroniczną Platformę (...) ((...)) przez pracownika (...) S.A. Umowa została rozwiązana ze skutkiem na dzień 30 listopada 2016 r.

Dowód: protokół zdawczo-odbiorczy k. 57, zakończenie sprzedaży k. 60, 79, zeznania świadka K. S. k. 84v, e-protokół rozprawy z dnia 10.10.2019r. 00:01:40-00:08:00, przesłuchanie pozwanej M. S. k. 84v-85, e-protokół rozprawy z dnia 10.10.2019r. 00:08:03-00:09.

Pozwana nie wypowiedziała umowy o świadczenie usług dystrybucyjnych nr (...) z dnia 19 maja 2016 r.

Fakt bezsporny.

Na podstawie upoważnienia zawartego w treści §1 pkt 7 umowy nr (...) Operator Systemu Dystrybucyjnego - spółka (...) S.A. w imieniu i na rzecz pozwanej złożył w dniu 28 listopada 2016 r. oświadczenie, w oparciu o które zawarta została umowa rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 07 lutego 2017 r.

Dowód: umowa k. 21, 69, 98, załącznik do umowy k. 22, 70, 99, oświadczenie k. 97, OWU k. 100-102.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2017 r. pozwana wypowiedziała umowę o świadczenie usług dystrybucyjnych ze skutkiem na dzień 30 września 2017 r.

Dowód: wypowiedzenie k. 103, pismo k. 104.

Umowa ta obowiązywała w okresie od 01 grudnia 2016 r. do dnia 28 września 2017 r. w tym czasie punkt poboru energii elektrycznej zlokalizowany w J. przy ul. (...) pobierał prąd.

Dowód: zestawienie odczytów k. 76, 96.

Z tytułu świadczonych usług w oparciu o umowę rezerwowej sprzedaży, powódka wystawiła na rzecz pozwanej następujące dokumenty księgowe:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 12 maja 2017 r. na kwotę 9.345,75 zł, która stanowi rozliczenie z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej w okresie od dnia 01 grudnia 2016 r. do dnia 19 marca 2017 r., z terminem płatności oznaczonym na dzień 26 maja 2017 r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 08 sierpnia 2017 r., na kwotę 11.885,40 zł, która stanowi rozliczenie z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej w okresie od dnia 20 marca 2017 r. do dnia 17 lipca 2017 r., z terminem płatności oznaczonym na dzień 17 sierpnia 2017 r.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 22 sierpnia 2017 r. na kwotę 2.028,05 zł, która stanowi rozliczenie z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej w okresie od dnia 18 lipca 2017 r. do dnia 06 sierpnia 2017 r., z terminem płatności oznaczonym na dzień 05 września 2017 r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 03 października 2017 r. na kwotę 4.405,07 zł, która stanowi rozliczenie z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej w okresie od dnia 07 sierpnia 2017 r. do dnia 20 września 2017 r., z terminem płatności oznaczonym na dzień 16 października 2017 r.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 06 listopada 2017 r. na kwotę 242,65 zł, która stanowi rozliczenie z tytułu sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej w okresie od dnia 21 września 2017 r. do dnia 28 września 2017 r., z terminem płatności oznaczonym na dzień 17 listopada 2017 r.

Dowód: faktury VAT wraz z poleceniem zapłaty k. 23-32.

Pismem z dnia 22 listopada 2017 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 27.906,92 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania na wskazany rachunek bankowy. Wezwanie zostało nadane na adres podany w (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 33.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty, z których dowód przeprowadzono w toku postępowania. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości, nie zostały one również zakwestionowane przez żadną ze stron procesu (art. 230 kpc).

Sąd uznał za prawdziwe również zeznania świadka K. S. oraz pozwanej M. S., gdyż były spontaniczne, spójne i logiczne oraz znajdowały potwierdzenie w dokumentach przedłożonych przez strony do akt. Nadto nie zostały one zakwestionowane przez powódkę (art. 230 kpc).

Sąd zważył co następuje :

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, iż pozwaną łączyła ze spółką (...) S.A. z siedzibą w W. umowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...) dot. punktu poboru energii zlokalizowanego w J. przy ul. (...). Bezsporne było, że w dniu 19 maja 2016 r. pracownik tej spółki, zawarł w imieniu i na rzecz pozwanej ze spółką (...) S.A. - Operatorem Systemu Dystrybucyjnego - umowę o świadczenie usług dystrybucji z Odbiorcą energii elektrycznej nr (...) dot. punktu poboru. Poza sporem pozostawał również fakt, że pozwana rozwiązała ze spółką (...) S.A. umowę sprzedaży energii elektrycznej ze skutkiem na dzień 30 listopada 2016 r., nie wypowiedziała natomiast umowy o świadczenie usług dystrybucji, a w okresie od 01 grudnia 2016 r. do dnia 28 września 2017 r. do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w J. przy ul. (...) był dostarczany prąd. Sporna zaś pozostawała okoliczność, czy pozwana jest zobowiązana do zapłaty należności za dostarczoną tam energią elektryczną.

Umowa sprzedaży energii elektrycznej należy do umów o charakterze cywilnoprawnym, o czym przesądza art. 555 kc, zgodnie z którym przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii. Cechą wyróżniającą tę umowę jest ekwiwalentność świadczeń, gdyż za dostarczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne energią lub paliwa odbiorca zobowiązuje się zapłacić odpowiednią cenę.

W myśl art. 4j ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. (tj. Dz.U. 2019 r., poz. 755) Prawo energetyczne odbiorca paliw gazowych lub energii ma prawo zakupu tych paliw lub energii od wybranego przez siebie sprzedawcy.

Odbiorca dokonuje wyboru więc sprzedawcy energii elektrycznej i zawiera a nim umowę sprzedaży, upoważniając go jednocześnie do reprezentowania przed operatorem systemu dystrybucyjnego oraz przed dotychczasowym sprzedawcą. Strona zawierając umowę o świadczenie usług dystrybucji powinna w tej umowie określić podmiot będący dla strony sprzedawcą sytuacji zaprzestania dostarczania energii elektrycznej przez dotychczasowego sprzedawcę. Zgodnie z treścią art. 5 aa ust. 1 Prawa energetycznego dla zapewnienia ciągłości sprzedaży energii elektrycznej, w przypadku, gdy dotychczasowy sprzedawca zaprzestanie sprzedaży, dystrybutor zawiera ze sprzedawcą rezerwowym w imieniu i na rzecz odbiorcy umów rezerwowej sprzedaży, na podstawie której będzie realizowana sprzedaż energii elektrycznej. Umowa rezerwowa wchodzi w życie

w momencie gdy sprzedawca podstawowy zaprzestaje sprzedaży energii elektrycznej dla określonego odbiorcy. Dla odbiorców przyłączonych do sieci (...) S.A. posiadających umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, sprzedawcą

o którym mowa w ustawie Prawo energetyczne art. 5 ust. 2a pkt 1 podpunkt b (zwanym sprzedawcą rezerwowym) jest powódka, która zawarła umowę z (...) S.A. umożliwiającą realizację sprzedaży rezerwowej.

Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej wskazać należy, że pozwana zawarła ze spółką (...) S.A. z siedzibą w W. umowę sprzedaży energii elektrycznej, zaś umocowany pracownik tej spółki zawarł w imieniu i na rzecz pozwanej ze spółką (...) S.A. - Operatorem Systemu Dystrybucyjnego - umowę o świadczenie usług dystrybucji z Odbiorcą energii elektrycznej. Następnie pozwana złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu umowy sprzedaży energii elektrycznej. Na skutek tego wypowiedzenia umowa ta została rozwiązana, a spółka (...) S.A. z dniem 30 listopada 2016 r. zaprzestała sprzedaży energii elektrycznej na rzecz pozwanej. Fakt zakończenia obowiązywania umowy sprzedaży energii elektrycznej zgodnie z okresem jej wypowiedzenia został zgłoszony, przez pracownika (...) S.A., spółce (...) S.A. w dniu 05 września 2016 r. W związku z zaprzestaniem sprzedaży przez spółkę i brakiem wypowiedzenia przez pozwaną obowiązującej ją umowy o świadczenie usług dystrybucyjnych, jak również oraz brakiem zgłoszenia kolejnej

umowy sprzedaży dla punktu poboru energii zlokalizowanego w J. przy ul. (...), (...) S.A. - zobowiązany był zapewnić pozwanej ciągłość sprzedaży energii elektrycznej. Na podstawie upoważnienia zawartego w umowie rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej, w imieniu i na rzecz pozwanej złożył w dniu 28 listopada 2016 r. powódce oświadczenie, w oparciu o które została zawarta umowa rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej stanowiąca podstawę roszczenia powodowej spółki a która obowiązywała w okresie od dnia 01 grudnia 2016 r. do dnia 28 września 2017 r.

Przy czym pozwana nie kwestionowała ilości zużycia prądu figurującego w fakturach ani wysokości żądanej z tytułu zużycia prądu zapłaty.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych wykonanie przez powódkę ciążących na niej obowiązków wynikających z zawartej pomiędzy stronami umowy rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej nie budziło wątpliwości Sądu. Pozwana zaś nie wykonała spoczywającego na niej obowiązku w postaci zapłaty umówionej (co wynika z treści umowy i faktur VAT) ceny w całości.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał roszczenie powódki w zakresie należności głównej za uzasadnione w całości.

O odsetkach sąd orzekł zgodnie z treścią art. 481§1 kc.

Zauważyć w tym miejscu należy, że w łączącej strony umowie rezerwowej sprzedaży energii elektrycznej jako adres pozwanej wskazano ul. (...), J.. Taki sam adres znajduje się na fakturach i wezwaniu do zapłaty. Zaś z załączonego do akt wydruku (...) jednoznacznie wynika, że w dniu 30 czerwca 2016 r. prowadzona przez pozwaną pod tym adresem działalność gospodarcza została wykreślona.

Powódka, zgodnie z art. 6 kc zobligowana była do przeprowadzenia dowodu prawdziwości swych twierdzeń. Do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika zaś należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (tak SN w wyroku z dnia 19 listopada 1997 r., I PKN 375/97 OSNP 1998/18/537). Zaś zgodnie z treścią art. 6 kc i art. 232 kpc inicjatywa dowodowa spoczywa w rękach strony, a nie zaś Sądu i pouczenie w zakresie konkretnych dowodów nie jest obowiązkiem Sądu (por. SN w wyroku z dnia 11 października 2000 r., II UKN 33/00 OSNP 2002/10/251).

Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa zatem na stronach. Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą.

Powódka winna więc była wykazać, że doręczyła pozwanej faktury objęte pozwem, gdyż dopiero skuteczne ich doręczenie aktualizuje obowiązek zapłaty i warunkuje powstanie roszczenia odsetkowego. Powódka nie podołała ciążącemu na niej obowiązkowi dowodowemu. Tym samym należało przyjąć, iż po raz pierwszy pozwana otrzymała faktury VAT objęte pozwem w dniu 04 lutego 2019 r. (wraz z odpisem pozwu). Tym samym popadała w opóźnienie następnego dnia i od tej daty dopiero należą się powódce odsetki ustawowe za opóźnienie od dochodzonych kwot.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd orzekł jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł z wynikającą z treści art. 98§1 i 2 kpc zasadą odpowiedzialności za jego wynik.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie

1.396,00 zł obliczona zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego powódki w kwocie 3.600,00 zł obliczone zgodnie z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.).

Mając na względzie, że pozwana przegrała proces w całości, Sąd zasądził od niej na rzecz powódki kwotę 5.013,00 zł tytułem zwrotu kosztów, w tym kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, o czy orzekł w pkt 3 sentencji wyroku.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława